

dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, w zakresie jego przepisów innych niż przepisy art. 3, które zostały już uchylone w wyniku stwierdzenia nieważności art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalającego kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 wyrokiem Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie T-4/06 Polska przeciwko Komisji, jest nieważne.

- 2) W braku odnośnych przepisów prawa Unii do danego państwa członkowskiego należy określenie w prawie krajowym kursu wymiany mającego zastosowanie do zwrotu nadpłaconych opłat produkcyjnych w sektorze cukru.
- 3) Na podstawie prawa Unii podmioty mające prawo do zwrotu kwot zapłaconych nienależnie z tytułu opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustalonych w nieważnym rozporządzeniu mają również prawo do zapłaty związanych z tym odsetek. Sąd krajowy nie może w ramach swobodnego uznania odmówić zapłaty odsetek od kwot pobranych przez państwo członkowskie na podstawie nieważnego rozporządzenia z tego powodu, że to państwo członkowskie nie może dochodzić odpowiednich odsetek z zasobów własnych Unii Europejskiej.

- (¹) Dz.U. C 134 z 25.05.2010
Dz.U. C 148 z 05.06.2010
Dz.U. C 221 z 14.08.2010

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) przeciwko Finanzamt Plauen

(Sprawa C-587/10) (¹)

(Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dostawa towarów — Opodatkowanie transakcji łańcuchowych — Odmowa zwolnienia z powodu braku numeru identyfikacji dla celów podatku VAT nabywcy)

(2012/C 366/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)

Strona pozwana: Finanzamt Plauen

przy udziale: Bundesministerium der Finanzen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Dostawa towarów — Opodatkowanie transakcji łańcuchowych — Nabycie towarów przez przedsiębiorstwo z siedzibą w jednym państwie członkowskim od innego przedsiębiorstwa z siedzibą w państwie trzecim, niezarejestrowanego do celów VAT, które zakupiło u przedsiębiorstwa z siedzibą w innym państwie członkowskim towary przesłane bezpośrednio przez dostawcę do przedsiębiorstwa nabywającego — Sytuacja, w której dostawca przedstawia numer identyfikacyjny VAT do celów podatku VAT nabywcy

Sentencja

Artykuł 28c część A lit. a) akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 98/80/WE z dnia 12 października 1998 r. powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby organ podatkowy państwa członkowskiego uzależnił zwolnienie z podatku od wartości dodanej dostawy wewnątrzspółnotowej od przekazania przez dostawcę numeru identyfikacji podatkowej dla celów podatku od wartości dodanej nabywcy z zastrzeżeniem jednak, że odmowa przyznania korzystania z tego zwolnienia nie będzie opierała się na jednym tylko powódzie, iż obowiązek ten nie został wykonany, jeżeli dostawca działający w dobrej wierze nie może po podjęciu wszystkich środków, które w sposób rozsądny mogą być od niego wymagane, przekazać tego numeru identyfikacji, przy czym przedstawia wskazówki, które mogą w sposób wystarczający udowodnić, że nabywca jest podatnikiem działającym w takim charakterze w danej transakcji.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus — Finlandia) — Finnair Oyj przeciwko Timy Lassooy

(Sprawa C-22/11) (¹)

(Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Odszkodowanie na rzecz pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład — Pojęcie „odmowa przyjęcia na pokład” — Wylączenie z zakwalifikowania jako „odmowa przyjęcia na pokład” — Odwołanie lotu z powodu strajku na lotnisku wylotu — Reorganizacja lotów późniejszych względem lotu anulowanego — Prawo do odszkodowania na rzecz pasażerów tych lotów)

(2012/C 366/15)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein oikeus